

Önök újságírók?

Néhány kérdés a Hungarian International Press Association (HIPA) tagjaihoz

Hungarian International Press Association (HIPA) Budapest

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Önök 1990 és 1994 között négy éven át hetente tudósítottak a szélsőjobboldali, illetőleg MIÉP-es veszélyről és arról, hogy az akkori kormány miként „terrorizálta” a médiát. Az 1994-es választások küszöbén felvetették, hogy a hivatalban lévő kormány puccsot hajthat végre a választások kiírása helyett. Az országot folyamatosan fenyegető szélsőjobboldali veszély miatt érzett és a médiáért tanúsított aggodalmukról szóló mondatok 1994 és 1998 között eltűntek hasábjairól, majd az 1998-as kormányalakítás után ismét felbukkant mindkét téma. Az 1998-as kampány idején szinte minden tudósításuk központi témája a szélsőjobboldali és az antiszemita veszély volt. Ezt illetően hazudtak. Az Orbán-kormány hivatalba lépése után médiumaik Magyarországon kívül alkalmazott alapvető szakmai követelményét, a források ellenőrzését sutba dobták. Így írhatta a New York Times, hogy a MIÉP az Orbán-koalíció tagja. Mintha forrásaik szentek és megkérdőjelezhetetlenek lennének, persze csak abban az esetben, ha a Szabad Demokraták Szövetségének tagjai vagy értelmiségi szimpatizánsai.

Feltűnő, hogy önök, amikor ezeket az embereket idézték, *Haraszi Miklóstól Eörsi István*on át *Konrád Györgyig*, soha, egyetlen alkalommal nem jelezték ezen embereknek a Szabad Demokraták Szövetségében betöltött tisztségeit. Sőt, amikor egy budapesti nagykövetség egy brit lap főszerkesztőjének budapesti látogatását készítette elő, a bevezető találkozóra független szakértőként Haraszi Miklóst hívták meg. Az így született cikkeket, amelyekben Haraszi Miklóst jelölték meg fő forrásként, az ilyen „tények” jellemzik: „Itt van egy nagy üveg gyógyszer – ha a történelem megismétli magát”, jelentette ki egy 67 éves asszony, aki túlélte a budapesti gettót.

Más cikkekből arról olvashattunk, hogy Budapest utcáin „halálbrigádok” grasszálnak. Vagy „jó esélye van annak, hogy az a *Torgyán József* lesz Magyarország elnöke, akit nacionalista és antiszemita kijelentései tettek igazán ismertté”, annak ellenére, hogy Torgyán József életében egyetlen ilyen kijelentést sem tett. De önök minden alap nélkül arról tudósítottak, hogy „a magyar szélsőjobb Burgenlandot követeli vissza”.

Jellemző az is, hogy fél tucat beszámolójukban adtak a kereskedelmi ATV-ről akkoriban még le nem töltött Sajtóklub tagjai szájába ostoba kijelentéseket, de arról elfelejtettek tudósítani, hogy e kereskedelmi televízió a választások után a legnépszerűbb műsorát, éppen ezt a Sajtóklubot, vélhetően kormányzati nyomásra, megszüntette. És önöknek azon olvasói, akik e hamisításról olvashattak, ma azt sem tudhatják meg, hogy Magyarország egyetlen kereskedelmi csatornája se merné felkérni e Sajtóklub tagjait szereplésre, nem is szólva a közszolgálati adókról, holott garantáltan a legnagyobb nézettséget biztosítaná számukra.

Legmegdöbbentőbb cikkeiket a korábbi kormány ellen egy évvel ezelőtt kezdték hadjáratszerűen írogatni. Egy diákokból álló médiafigyelő csoport ugyanis vette magának azt a merészséget egy demokráciában, hogy az önök tudósításait értékelje. Az eredményt nem igazán szerették. És ami ezután jött, az meglehetősen páratlan az újságírási történetében. Ezt az önök saját olvasótáborára számára – amelynek nagy része azt sem tudja, hol van Magyarország – nevetségesen jelentéktelen értékelést cikkeik tucatjaiban támadták. És minden bizonyíték nélkül hazudtak. Azt hazudták, hogy a Kontroll Csoport az Orbán-kormány kreálománya. A már csak ciráda a koporsón, hogy önök közül néhányan engem – szintén minden bizonyíték nélkül – ötletadónak és fő szervezőnek állítottak be.

Ez a levél a Hungarian International Press Association (HIPA) mai és korábbi tagjaihoz szól, valamint, noha ők nem tagjai a HIPA-nak, azokhoz a külföldi újságírókhoz, akik hazánkba látogatva ugyanazt írják, ami a hazai balliberális médiában az adott pillanatban olvasható. E levél tartalma semmiképpen sem vonatkozik olyan tisztességes újságírókra, mint a vezető svájci lap, a *Neue Zürcher Zeitung* hatéves tudósítói munka után hazatért munkatársa, *Andreas Oplatka*, aki soha nem csatlakozott ehhez a társasághoz, és akinek a cikkeit a *Népszabadság* és a *Magyar Hírlap* gyakran meghamisítva adta vissza, mint ahogyan arról maga Oplatka is panaszkodott. Vonatkozik azonban minden olyan, kettős mércével mérő újságíróra, mint amilyen *Paul Lendvai* is, aki 1993 novemberében azt nyilatkozta, hogy „normális körülmények között egy demokratikus országban, ahol a rádióknak, illetve a televízióknak demokratikus intézményei és szervezetei vannak, és azok demokratikus ellenőrzés alatt állnak, ott nagyon nehéz egy műsort levenni, mert azt meg kell beszélni azokkal, akik csinálják, (...) az újságírók választott képviselőivel és szakszervezeteivel, illetve meg kell beszélni a rádiót vagy a televíziót irányító, vagy az ezeket az intézményeket kontrolláló kuratórium vezetőségének vagy választott igazgatóságának tagjaival”. Ma, amikor a köztévén is műsorok tucatjait szüntetik meg, anélkül, hogy erről a nézőket értesítsék, és Magyarországon nincs egyetlen olyan televíziós csatorna sem, ahol egy, a kormánynak nem tetsző dokumentumklipet le lehetne vetíteni, *Lendvai hallgat, akár HIPA-beli kollégái.*

Most azonban nagyon keveset írnak Magyarországról, akár 1994 és 1998 között. E levél célja, hogy erre magyarázatot adjanak.

Az alábbi kérdésekben szándékosan párhuzamot vontam a Kontroll Csoport-ügy és olyan események között, amelyekről nem láttam tudósításait. Önök nyilván bátor emberek, akik közül már oly sokan választottak itteni, balliberális kollégák kérdéseire. Kivételesen talán válaszolhatnának a másik oldalnak is. Tehát, ha önök oly hatalmas teret szenteltek a diákok felmérésének, miért nem tudósítottak a következőkről?

– A választásokat követően hatalmas tisztogatásokat hajtottak végre a tárcánál és az állami vállalatok élén.

– Az államháztartás hiánya riasztóan felszökött a kilencszázalékos küszöb fölé, és összességében elérte az 1500 milliárd forintot.

– Kiderült: *Járai Zsigmond*ot, a Magyar Nemzeti Bank elnökét többesmagával megrágalmazták az SZDSZ-es Mécs-bizottság tevékenysége kapcsán, hogy a kommunista titkosszolgálatnak dolgozott. (A rágalomról magyarul viszont tudósítottak – *Handelsblat*t és társai).

– *Járai Zsigmond*ot, a független jegybank elnökét a kormány mindenáron le akarja mondani, és nagy nyomás nehezedik rá, amiért törvényi és munkaköri kötelezettségeinek eleget tesz.

– A Magyar Televízió és a Magyar Távirati Iroda teljes vezérkarát kormányhű bábokra cserélték. A következő kormány hasonló akciója nyomán ugyanígy hallgatnak majd?

– A Magyar Televízió egyes elnökelőltjei rendszeresen egyeztetnek az MSZP-vel.

– A magyar közszolgálati televízió szándékosan vezette félre hallgatóit a miniszterelnökkel készült interjúban, amikor az interjúvoló – az MSZP egyik, tévéelnöki posztra pályázó protészálta – kilenc nappal későbbi dátumot említett az interjú időpontjaként, mert, mint lapunk kiderítette, *Medgyessy Péter* titokban akart Kubában nyaralni.

– Magyarországon egy ombudsmannak a kormányváltás után nem az emberi jogok megőrzése, hanem azok kurtítása lett a feladata, ha a gyűlekezősi jog súlyos korlátozására vonatkozó felvetést vesszük alapul.

– Az országos rendőrfőkapitány a július 4-i tüntetések után azt javasolta a kormánynak és a törvényhozásnak, hogy hosszabbítsák meg a tüntetések előzetes bejelentésének határidejét 48 óráról 8 napra. Netán azért nem adtak erről hírt, mert akkor azt is illet volna megírni, hogy milyen szerepet töltött be a rendőrfőkapitány a kommunista titkosrendőrségben?

– Egy *Loppert Dániel* nevű fiatalembert azért állítottak bíróság elé és ítélték el most hétfőn, mert a miniszterelnöknek egy kulturális rendezvényen azt kiabálta: „Áruló!”

– A miniszterelnöknek egy vidéki városban tett látogatása során azonosított helyi lakost a rendőrség később a munkahelyén kereste fel igazoltatás céljából. Ezzel egyértelműen a megfélemlítés üzenetét küldték a magyar társadalomnak.

– A Vodafone cég egyik viszonteladói üzletében az ott dolgozók a rendőrségnek jelentették: valakik ott tüntetésre felhívó szórólapot kívánnak fénymásoltatni. A rendőrség, amely az élet elleni fenyegetést bejelentőket a bírósághoz küldi, két perc alatt a helyszínen termelt, és elkobozta a törvényesen bejelentett tüntetésre felhívó szöveget.

– A Medgyessy-féle, titokban tartott kubai vakációról még a lapunkban megjelent leleplezés után is napokig hallgatott a tv2 nevű kereskedelmi adó, amely több milliárd forint kölcsönt akar felvenni az állami kézben lévő Magyar Fejlesztési Banktól. Mellékesen: e tévé két sztárja nyilván véletlenül telelt Medgyessyvel együtt Kubában.

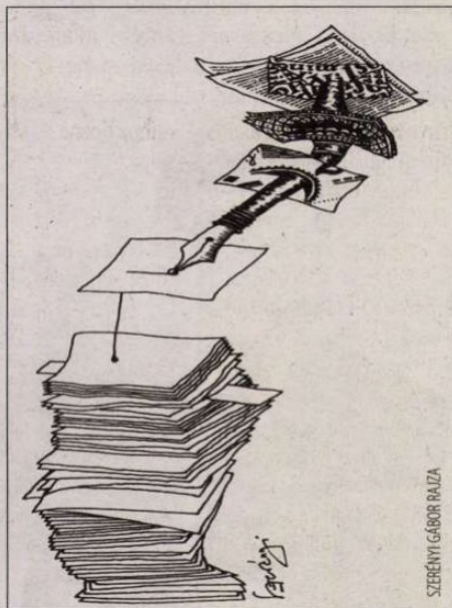
– *Leslie Gross* amerikai vállalkozó részben hamis dokumentumok és elhunyt, zsidó származású személyek adatainak felhasználásával több száz millió forintnyi kárpótlást vett fel Magyarországon, a rendőrség pedig a feljelentések ellenére sem lépett, és *Gross* a közelmúltig folytatta csalássorozatát.

– A Medgyessy Péter által korábban vezetett *Paribas Rt.* közbenjárta a Paksi Atomerőműnél egy olyan, csaknem ötmilliárd forintba került kondenzátorcsere ügyében, amelyre nem volt szükség, és amelyet a francia cég 2,7 milliárdos ártúllépéssel és jelentős késéssel végzett el.

– *Rév István*ról, a Soros Alapítvány által működtetett Közép-Európa Egyetem igazgatójáról, a Szabad Európa és a Szabadság Rádió egykori archívumának (Nyílt Társadalom Archívum) vezetőjéről két lap megírta, hogy korábban a pártállami titkosrendőrséggel kapcsolatban állt. Rév nem tett feljelentést. A balliberális média pedig éppen olyan mélyen és egyöntetűen hallgat az ügyről, mint oly sok, neki és a koalíció számára kínos egyéb botrányról.

– Egyáltalán nem politikai okok miatt mentek Strasbourgba a Zámolyról odavándorolt romák (amint erről önök több tucat cikkben írtak, amikor még késpénznek vették a romák állítását), hanem azért, mert, mint kiderült, gyilkosságba keveredtek és drogelszámolási ügyük volt.

– A választás idején Ercsiben a szocialisták fejeként háromezer forintért vásároltak szavazatok a cigányoktól.

– Medgyessy titkosügynöki múltjának leleplezését a rákövetkező három napon át sem a Magyar Távirati Iroda, sem a közszolgálati médiumok, sem az önök szerint független, külföldi kézben lévő kereskedelmi televíziók nem tartották hírek. Ezt követően ugyanezek a médiumok a Magyar Nemzet újságírói ellen tett büntető feljelentésekről szóló hírekre helyezték a hangsúlyt, és igyekeztek Medgyessyt a KGB ellen harcoló kommunista ügynökek beállítására. Ezt a képtelenséget egyébként önök közül néhányan még visszhangozták is.

– Medgyessy Péter miniszterelnök romániai barátjának, a Romániában is kétes hírű vállalkozónak, *Alexandru Mudurának* nagyváradi plázapítéséhez a magyar állami tulajdonban lévő Eximbank is adott több mint kétfélmilliárd forintot hitelt, noha e bank értékelői korábban azt állították, hogy az ennek a vállalkozónak nyújtandó ilyen hitel „aggályos” lenne.

– Medgyessy Péter csak a Magyar Nemzet munkatársát mellőzte *Bush* elnöknel az Egyesült Államokban tett látogatása során.

– A tavaly július 4-i tüntetések résztvevői ellen a rendőrség Európában ritkán látott brutalitással lépett fel. Békés tüntetőre pisztolyt rántottak, a Népszabadság vérző fejjű fotóriporterét az utcán vonszolták. Az exkommunista vezetés alatt álló Magyar Újságírók Országos Szövetségének (amelynek székházában volt önöknek, a HIPA-nak oly sokáig az irodája) vezetője, *Wisinger István* még kicsinyelte is a rendőri fellépést, és „nem értette”, mit kerestek az újságírók a tüntetések színhelyén. (Őn például, *Florence La Bruyere* asszony, tudósítani fog arról, ha netán egy következő jobboldali kormány ellen rendezett baloldali tüntetésen önt ütik meg a rendőrök? És ha egy jobboldali újságíró szervezet vezetője önnel kapcsolatban jelent ki ugyanazt, mint *Wisinger*?)

– Az ORTT elnökét politikai nyomásgyakorlással mondaták le tisztségéről.

– Társadalmi robbanáshoz vezethet az SZDSZ politikusainak a Terror Háza múzeum működésének költségvetési ellehetlenítésére irányuló igyekezete. A költségvetési kurtítást egy olyan SZDSZ-es követelte, akinek apja ávós volt, fényképe pedig kiállítási tárgy a Terror Háza múzeumban, az elkövetők falán. A kormány most hatalmasra kíván belenyúlítani a kiállítás anyagába.

– Az Alkotmánybíróság törvényellenesnek nyilvánította azt, hogy a befűgyminiszter előírta, milyen méretű pártlogót alkalmazhatnak az ellenzéki pártok.

– A vecsési „számlagyár” ügyében ismertté vált, több mint tízmilliárd forint értékű fiktív számlát gyártó, előzetes letartóztatásban lévő embereket a rendőrség a választások után hirtelen elengedte. A számlagyár központi embere az MSZP vecsési szervezetének volt a vezetője.

– *Stadler József* akasztói vállalkozó állítása szerint több tíz millió forintot adott az MSZP kampányára, ám ezt az MSZP a könyvelésében nem tüntette fel.

– A Fővárosi Főügyészség szerint a Magyar Televízió jelenlegi vezetőjét jogellenesen választották meg, ő törvénytelenül szüntet meg műsorokat, minősít vissza és vált le munkatársakat. (Önök valótlanul állították, hogy a Magyar Televízió vezetője, *Bolgar György*, aki ma egy koalíciós szócsőnek számító rádióállomásnál dolgozik, az Orbán-kormány idején közös megegyezéssel vált meg a közszolgálati rádiótól.)

– Ugyanezen *Bolgar György*öt és oly sok társát e kormány tavaly augusztus 20-án, nem sokkal hatalomra kerülése után sietett kiűzteni.

– Egy ENSZ-jelentés született, amely szerint Magyarországon öt újságíróból négy a diktatúra idején kezdte karrierjét, és ennek megkérdőjelezhetetlen hatása van a magyarországi sajtó mentalitására és minőségére.

– A Magyar Rádió elnökét folyamatos nyomással lemondásra akarják kényszeríteni, mert az éter hullámain a jelenlegi kormányknak csak hegemoniája van, nem monopolhelyzete. Az elnök ellen folyó harc vezetője az MSZMP egyik fő agitproposa volt.

– A Medgyessy-kormány a D–209-es ügy után informálisan letiltatta a lap állami hírdetéseit. Ezek jóformán csak kormánybarát lapokban jelenhetnek meg.

– A Medgyessy-kormány a D–209-es ügy után felbontotta e lap nyomdai szerződését.

– Magyarországon a belföldi és nyugati cégek nem hajlandók hirdetni olyan lapokban, amelyeket a középtől jobbra állók olvasnak, függetlenül azok példányszámától, és függetlenül attól, hogy a jobboldalnak (csupán rá kell nézni a választási térképekre) Magyarországon nagyobb a vásárlóereje a baloldali és balliberális szavazótáborénál. (Ez főként *Robert Wightr*ra vonatkozik, aki az Orbán-kormány idején azzal támadta e lapot, hogy azért kap állami vállalatoktól hirdetéseket, mert a kormány szócsőve. Szándékosan megteveszteni akarván a Financial Times olvasóit, *Wright* félretolta e lap főszerkesztőjének azon bizonyítási javaslatát, hogy nézzék meg a Népszabadság és a Magyar Nemzet aznapi és korábbi számait, mert azokból kiderült volna, hogy a Népszabadságban több állami vállalat hirdetett, mint a Magyar Nemzetben. Ha a lap olvasói ez a kérdés akkor érdekelte, most miért nem érdekli, amikor az aránytalanság lényegesen kiáltóbb a kormányzócsővek javára?)

Az utolsó két kérdésem:

1. Küldjek önöknek egy válogatást azon kormánypárti lapok újságíróinak a kommunista diktatúrát támogató cikkeiből, akik lapjaikban az elkövetkezett napokban hisztérikus támadást indítva e levél ellen az önök pártjára állnak?
2. Önök újságírók?

**Üdvözlettel:
Lovas István**